Deputaat- Oecumene en Dienstenorganisatie: een terugblik

Hoe de zeggenschap van de basis in de loop van de tijd
is verschoven naar de Dienstenorganisatie van de Protestantse Kerk

1982 Deputaat Oecumene en lid van Rome-Reformatie.
Oecumene heeft mijn hart. Ik ben ooit (dat was in 1982) begonnen als Deputaat Oecumene voor de GKN. Deputaten stelden 'Pro Deo' hun tijd en gaven ter beschikking voor landelijk kerkenwerk. Deputaten bestuurden en konden zelf beslissingen nemen.

1999: Het Oecumenisch Beraad MDO is opgericht op 21 april 1999. De twaalf leden van het Oecumenisch Beraad in oprichting waren toen: R.E. van den Berg, Liesbeth van Hilten-Matthijsen, Wies Houweling, Leo Koffeman, Elza Kuyk, D. Visser, Theo Witvliet en Margriet Gosker. Afwezig waren: Bert Berkhof, Martien Brinkman, L Nelck-Brinkman en Bas Plaisier. Ik zelf was de eerste voorzitter ervan, in functie benoemd door de Generale Raad MDO. Beleidsmedewerkers van het dienstencentrum hadden slechts een adviserende stem. In die tijd bestuurden wij en mochten wij zelf beslissen. Dat maakte het werk natuurlijk zeer interessant en belangrijk. Leo Koffeman, Liesbeth van Hilten en ik hebben dus dat hele traject van het begin af aan meegemaakt.

2003 POV Oecumene In mei 2003 was er een reorganisatie van de Dienstenorganisatie en werd het Oecumenisch Beraad MDO omgevormd tot: Programma Overleg Vergadering (POV) bestaande uit maximaal twintig leden, waarvan tien uit het grondvlak en tien uit de dienstenorganisatie. Benoemingen geschiedden voortaan door het moderamen GS. De POV mocht wel nog zelf besluiten nemen. Maar de POV werd onderdeel van de dienstenorganisatie en de POV kreeg een 'tegenover'. Het werk van de POV werd dus meer adviserend. Van de zelfstandigheid, die de Gereformeerde Deputaten ooit hadden gehad bleef weinig meer over.

2008 Reorganisatie POV Oecumene In 2008 werd de dienstenorganisatie opnieuw getransformeerd. Dit bracht ook weer grote veranderingen met zich mee. Er werd nog steeds gesteld, dat het werk van deskundige kerkleden van grote waarde is, omdat de dienstenorganisatie 'tegensprekers' nodig heeft. De POV Oecumene was ook nog de enige plek waar alle vertegenwoordigers van de PKN in (besturen) van oecumenische organisaties bij elkaar kwamen. Maar het aantal deskundige kerkleden (en hun animo) daalde en het aantal vertegenwoordigers van het Dienstencentrum (LDC) steeg. De vrees leefde toen namelijk dat de Dienstenorganisatie overruled zou worden door besluiten van de

POV. De deskundigheid van kerkleden moest wel benut blijven, maar ze moesten geen macht meer hebben. Alles onder het motto: wie goede adviezen ongebruikt laat liggen verliest adviseurs.

2010 Beraadgroep Oecumene In maart 2010 werd besloten de POV Oecumene te transformeren tot een Beraadgroep Oecumene. Dat ik de documentatie daarvan niet heb bewaard is vast en zeker een teken aan de wand. Het heeft waarschijnlijk te maken met mijn eigen verminderde interesse. Niet voor de oecumene, maar voor wat er in de Beraadgroep zelf gebeurde en gebeurt. In plaats van een manier om actief mee te denken werd de Beraadgroep voor mij veel meer een plek waardoor ik op de hoogte kon blijven van oecumenische ontwikkelingen. In de notulen van 31 mei 2010 merkt iemand op, dat er soms een cynische ondertoon ervaren wordt in de discussies die in de Beraadgroep Oecumene worden gevoerd. Ik herinner mij hoe verschillende leden de Beraadgroep ontevreden hebben verlaten. Dat was denk ik al een signaal van de ontwikkeling die in de loop van deze 15 jaar heeft plaatsgevonden: een weg die is uitgekomen op: **Meer Dienstenorganisatie en minder basis.**

Maar altijd was het mij een groot plezier en een groot voorrecht om lid te mogen zijn van de Oecumenegroep GKN c.q. PKN onder welke naam dan ook, die ik nu na 33 jaar verlaat.

Margriet Gosker 21 januari 2015